

רבוץ העולמים, אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו, ולהיות כהנים בעבודתם, ולוים בדוכנם, וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד, ואין לנו לא כהן בעבודתו, ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת, ונשלמה פרים שפתינו. לכן יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא שוח שפתינו חשוב ומקבל ומרצה ולפניך, כאלו קרב קרבן התמיד במועדו, ועמדתו על מעמדו.

ו: כבר הקדמתי להם סדר הקרנות לז' שעסקין בהן כעלה אני עליהם כאלו הקריבום לפני (ה) ובסדרו ריע כתוב פרשת כרבת כהנים אחר כרבת התורה קודם פרשת התמיד ויש נוהגין לומר אחריה פסוק וערבה לה' בנות יתורה וגו' וטוב לומר אחריה סדר המערכה (ג) שיה נוסחה (ד) אביי מסדר סדר המערכה משמיה רבנא ואליבא דאבא שאול (ה) מערכה גדולה (ו) קודמת למערכה שניה (ז) של קטורת מערכה שניה של קטרת (ח) קודמת לסודר שני נזירי עצים וסודר שני נזירי עצים קודם לדישון מוכת הפנימי ודישון מוכת הפנימי קודם להטבת חמץ נרות והטבת חמץ נרות (ט) קודם לדם תמיד (י) ורם תמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות (יא) קודם לקטרת וקטרת (יב) קודם לאברים ואברים קודמין (יג) למנחה ומנחה להביתחן חביתחן (יד) לנבכים ונבכים קודמין למוספין ומוספין קודמין לביתחן וביתחן קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר והקטיר עליה חלבי השרפים עליה השלם כל הקרנות כולם (טו) וטוב לומר אחר זה רבן העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם ועתה בעונותינו חרב המקדש ובטל התמיד ואין לנו כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו לך יהוה מלפניך שיהא זה חשוב ומקבל לפניך כאלו קרבן התמיד במועדו (ועמדתו על מעמדו) ואם אין יכול לאמרו מפני שהיא עם הצבור טוב היה שיקרא פרשת התמיד לבדו ויאמר אותו (י) ואין לחוש אם יקרא פרשת התמיד שנית עם הצבור ולרווחא דמלתא כיון בקריאה שניה כקרא בתורה: ובשבת מוסיפין וביום חשבת שני כבשים וגו' ונוהגין באשכנז לקרוא כר"ח ובראשי חדישיכם ובעל המנהגים הטיב על המנהג בפני שאין נכון להזכיר קרבן מוסף עם תמיד של שחר ואינו קשה שמוסף זמנו כל היום: כט ומה שקורין פרשת התמיד על פת וכן פסקו רמב"ם (ה) מע"כ הקי"ל דברים שבכתב אי אתה דשאי לאוסרם על פה

?

ע"כ כ"ג (כ"ה)

רבוץ העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו. ולהיות כהנים בעבודתם. ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת, ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא שוח שפתינו חשוב ומקבל ומרצה ולפניך, כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ועמדתו על מעמדו. ככה שנאמר ונשלמה פרים שפתינו. ונאמר וישלם אתו על ידך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים אתדמו על המזבח סביב: ונאמר זאת התורה לעלה לפניך ולהטאת ולאיים ולפדואים ולזבח השלמים:

רבוץ העולמים, אתה צויתנו, להקריב קרבן התמיד במועדו, ולהיות כהנים בעבודתם, ולוים בדוכנם, וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו, חרב בית המקדש ובטל התמיד, ואין לנו לא כהן בעבודתו, ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו, ואתה אמרת, ונשלמה פרים שפתינו. לכן יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא שוח שפתינו חשוב ומקבל ומרצה ולפניך, כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו, ובמקומו וכהלכתו:

"ע"כ"
פ"ח
ה"כ"ג

